γετε μακρυὰ ἀπὸ τὸν Πῦργο μου, καὶ μὴ ξεχνᾶτε ὅτι βρισκόσαστε στὴ Λακωνία ποὺ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ περάσετε τὰ σύνορά της.

Οἱ Τοῦρκοι ὅμως ἐπέμεναν νὰ πολιορκοῦν τὸν Πῦργο καὶ μάλισα συνάχτηκαν ἐκεῖ ὅλοι οἱ Τοῦρκοι τῶν Καλαμῶν, μὲ ἀλολαγμοὺς καὶ βρισιές, ζητῶντας νὰ τοὺς παραδώση τὸ «γκιαούρη». Ὁ Καβηλιέρης, ποὺ βρέθηκε μόνος στὸν Πῦργο, κατάλαβε τὴ δύσκολη θέσι του καὶ μπῆκε σὲ σκέψεις. Ὁ νέος, ἀπὸ τὸ συλλογισμένο ὕφος τοῦ Μανιάτη, ἐννόησε ὅτι ἔπρεπε νὰ τὸν προλάβη στὴν ἀπόφασί του καὶ τὸν ἐκάλεσε μέσα στὸ δωμάτιο τῶν ὅπλων—σὴν ὁπλοθήκη. Ἐκεῖ, ἐξεκρέμασε δυὸ πιστόλες γεμᾶτες, καὶ γυρίζοντας τὴ μία κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Καβηλιέρη, τὴν ἄλλη κατὰ τῆς δικῆς του, τοῦ εἶπε ἀποφασιστικά:

— Ἂν ἔχης σκοπὸ νὰ μὲ παραδώσης, Καπετὰν Καβηλιέρη, νά! ἐδῶ θὰ τελειώσουμε καὶ οἱ δυό'... Ἄφησε νάρθῃ ἡ νύχτα, καὶ θὰ φύγω μέσ' ἀπ' τοὺς ἐχθρούς.

Τότε καὶ ὁ Καβηλιέρης σκέφτηκε ὅτι θὰ ἔκανε μιὰ ἄτιμη πρᾶξι παραδίνοντας τὸ νέο, καὶ διεβεβαίωσε τὸν Πανάγο ὅτι μιὰ φορὰ ποὺ κατέφυγε σὲ Πῦργο Μανιάτη, εἶνε ἀσφαλισμένος, καὶ μπορεῖ νὰ κάνη ὅ,τι θέλει. Ἔπειτα βγῆκε στὸ παράθυρο, μίλησε αὐστηρὰ στοὺς Τούρκους καὶ τοὺς ἐφοβέρησε ὅτι ἂν δὲν πάψουν νὰ πυροβολοῦν κατὰ τοῦ Πύργου καὶ ἂν δὲν ἀπομακρυνθοῦν, θ' ἀνάψη πῦρ ἐναντίον τους! Γιὰ νὰ τοὺς ἐξαπατήση ὁ πονηρὸς Μανιάτης ἄρχισε τάχα νὰ δίνη διαταγὲς στοὺς ἀνθρώπους τοῦ Πύργου νὰ ἑτοιμάσουν τ' ἁρματά τους, φωνάζοντας διάφορα ὀνόματα. ζυνατά.

Οἱ Τοῦρκοι φοβήθηκαν, ἀνεμέτρησαν τὶς συνέπειες κ' ἔπαψαν τὴν ἐπίθεσι. Σιγὰ-σιγὰ ἀραιώθηκαν στὸν γύρω ἐλαιῶνα... Ἔτσι ἐνύχτωσε καὶ ὁ Πανάγος Τζάνες γλυστρῶντας μέσα στὸ σκοτάδι ἐξέφυγε κ' ἔφτασε στὸ χωριὸ τῆς μητέρας του, στοὺς Δ[illegible]λούς. Τὴν ἄλλη μέρα ἔστειλε στὴ μητέρα τοῦ γράμμα, τῆς ἐξιστόρησε μὲ κάθε λεπτομέρεια τὰ συμβάντα καὶ τῆς ἐζήτησε χρήματα, γιὰ νὰ μτορέση νὰ συνεηρηθῆ. Ἡ μητέρα του τοῦ ἔστειλε χρήματα, τοῦ παρήγγειλε νὰ δείξη φρονιμάδα καὶ ὑπομονὴ καὶ τὸν καθησύχαζε γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς οἰκογενείας του.

Ἀφοῦ πέρασαν λίγες μέρες, ἕνα καράβι ποὺ ἔφευγε ἀπὸ τὶς Κιτριὲς—λιμάνι τοῦ Δήμου Ἀβίας—μετέφερε κρυφὰ τὸν Πανάγο Τζάνε στὴ Ζάκυνθο. Ἐκεῖ κατετάχθη στὸ Ἑλληνικὸ αὐζωνικὸ τάγμα ποὺ κατήρτιζαν οἱ Ἄγγλοι, τὸ λεγόμενο «τάγμα τῶν *Ἀλμπανέζων*». Ὁ Τζάνες γρήγορα γένηκε ἀνθυπολοχαγός, στὰ 1820 λοχαγός, καὶ ἔλαβε μέρος στὶς μάχες ἐναντίον τῶν Γάλλων πρὸ πάντων κατὰ τὴν ἅλωσι τοῦ φρουρίου τῆς Λευκάδος.. Στὴ Ζάκυνθο ὁ Πανάγος Τζάνες, ὁ ἐπιλεγόμενος «Καλαματιανὸς» ἐμυήθη στὰ μυστήρια τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας καὶ σχετίστηκε μὲ τὸν Κολοκοτρώνη καὶ ὅλους τοὺς μεγάλους ἄντρας τοῦ Ἀγῶνος. Σὲ ἄλλο φύλλο θὰ διηγηθοῦμε τὴ δρᾶσι τοῦ ἀγνώστου αὐτοῦ ἥρωος κατὰ τὴν Ἐπανάστασι.

ΙΣΤΟΡΙΟΔΙΦΗΣ

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

ΕΙΣΘΕ... ΜΥΤΑΡΑΣ

Ἂν εἴσθε παρηγορηθεῖτε. Γιατὶ ἡ μεγάλη μύτη φαίνεται ὅτι εἶνε προνόμιον τῶν μεγάλων ἀνθρώπων Οἱ μεγάλοι Ρωμαῖοι μάλισα ἦταν ἐξιστορικὰ μυταράδες. Οἱ ἱστορικοὶ βεβαιώνουν ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ρώμης Νουμᾶς, εἶχε μιὰ μύτη ἀφαντάστου μήκους καὶ σ' αὐτὴν ὀφείλετο καὶ τὸ ἐπώνυμόν του «Πομπίλιος».

Ὁ Σόλων καὶ ὁ Λυκοῦργος εἶχαν ἐπίσης σοβαρῶν διαστάσεων μύτη, ἐπίσης δὲ καὶ ὅλοι οἱ βασιλεῖς τῆς Ρώμης,ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ταρκύνιο τὸν Ὑπερήφανο.

Ἡ μεγάλη μύτη εἶνε πολλὲς φορὲς δεῖγμα σοφίας καὶ πνεύματος καὶ ἀσφαλῶς πολλοὶ θὰ ἤσαν ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἔχουν τὸ πνεῦμα τοῦ Ὀβιδίου, τοῦ Τίτου Λιβίου, τοῦ Καρόλου Βορροναίου, τοῦ Καμοὲνς καὶ τοῦ Κέτε, ἔστω καὶ ἂν εἶχαν καὶ τὴν μύτη τους.

Παροιμιώδης ἔμεινε ἡ μύτη τοῦ Συρανὸ δὲ Μπερζεράκ, ὁ ὁποῖος εἶχε πάντοτε τὸ χέρι του στὴ λοβὴ τοῦ σπαθιοῦ του, ἕτοιμος νὰ τιμωρήση τὸν αὐθάδη, ποὺ θὰ τολμοῦσε νὰ γελάση στὴν θέαν τῆς μύτης του!

Καὶ μιὰ καὶ γίνεται λόγος γιὰ μυταράδες ἄς ἀναφέρωμε καὶ τὴν μύτη τοῦ Φραγκίσκου, δουκὸς νὲ' Ἀλανὸν καὶ ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Ἑνρίκου Γ'. Ὁ πρίγκηψ αὐτὸς εἶχε πάθει βλογιὰ καὶ ἡ μύτη του εἶχε παραμορφωθῆ σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε φαινόταν χωρισμένη σὲ δύο Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν λοιπόν, μετὰ τὴν ἀποτυχοῦσαν ἀπόπειρα ποὺ ἔκανε τὸ 1588 θέλοντας νὰ καταλάβη μὲ δόλο τὴν Ἀμβέρσα ἀπὸ τοὺς Ἰσπανοὺς συμμάχους του, ἐκυκλοφόρησε εἰς βάρος του τὸ κάτωθι ἐξυπνότατο λαϊκὸ τραγοῦδι:

Μὴν ἀπορεῖτε Φλαμανδοί
ἂν ὁ Φραγκίσκος ἔχει δύο μύτες
γιατὶ ὅπως εἶνε δὰ σωστὸ
Ἕνας διπρόσωπος δυὸ μύτες πρέπει νἄχη'.

ΑΠΟ ΤΑ ΞΕΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἕνας σκελετὸς μεγαθηρίου 4 ἑκατομ. ἐτῶν

Ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς τῆς Παλαιοντολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Μίσσιγκαν δόκτωρ Τζὼν Φ. Ντάντμαν κάνοντας τελευταίως ἀνασκαφὲς σὲ μιὰ περιφέρεια τῆς Ντράμμοντ "Ισλαντ. βρῆκε τὰ ἀπολιθωμένα κόκκαλα ἑνὸς προϊστορικοῦ θηρίου, τὸ ὁποῖο ἔζησε στὴν πρώτη περίοδο τῆς Γῆς.

Τὸ κόκκαλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἕνα μόνον μέρος τοῦ ὅλου σκελετοῦ τοῦ θηρίου εἶνε ἀσυγκρίτως μεγαλείτερα ἀπ' τοὺς σκελετοὺς τῶν προϊστορικῶν Μαμμούθ. Κατὰ τοὺς παλαιοντολόγους ἀνήκουν σ' ἕνα θηρίο τῆς οἰκογενείας τῶν δεινοσαύρων, ὀνομαζόμενο «*οὐρόνια*», τὸ ὁποῖο ἔζησε πρὸ .. 4.000.000. Θὰ ρωτήστε βέβαια πῶς οἱ παλαιοντολόγοι κατώρθωσαν νὰ ἐξακριβώσουν ὅτι ἡ οὐρόνια ἔζησε ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Ἁπλούστατα διότι τὰ κόκκαλα βρέθηκαν κάτω ἀπὸ ἕνα στρῶμα ἀσβεστολίθου. Καὶ τὰ στρώματα τοῦ ἀσβεστολίθου σχηματίσθηκαν στὴ γῆ κατὰ τὰς πρώτας περιόδους αὐτῆς.

***

Ἡ γιαγιά, ἡ μαμὰ καὶ ἡ κόρη

Στὸ δικαστήριο τῆς Νέας Ὑόρκης δικάστηκαν πρὸ πέντε ἑβδομάδων τρεῖς κλέπτριες τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἀπ' τὶς ὁποῖες ἡ πρώτη εἶνε ἡλικίας 68 ἐτῶν, ἡ δευτέρα σαράντα καὶ ἡ τρίτη δεκαεννέα. Τὸ περιεργότερο εἶνε ὅτι ἡ τρεῖς γυναῖκες εἶνε συγγενεῖς. Μάμη, μητέρα καὶ κόρη δηλαδή.

Ἡ τρεῖς γυναῖκες ἔμπαιναν μαζὺ σ' ἕνα μαγαζὶ καὶ ἐνῶ ἡ δυὸ ἀπ' αὐτὲς ἔκαναν πὰς ἤθελαν ν' ἀγοράσουν διάφορα πράγματα, διευκόλυναν τὴν τρίτη νὰ κλέψη ἕνα ὁποιοδήποτε πολύτιμο ἀντικείμενο. Ἂν συνέβαινε νὰ γίνη ἀντιληπτὴ ἡ κλοπὴ ἀπ' τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ καταστήματος καὶ νὰ φωνάξουν τοὺς ἀστυνομικούς, ἡ τρεῖς γυναῖκες ἡ ὁποῖες εἶχαν ἐξασκηθῆ θαυμασίως στὴ δουδειά τους ἐξαφάνιζαν ἀμέσως τὸ κλοπιμαῖον. Ἡ πρώτη δηλαδὴ ποὺ τὄκλεψε τὸ «ἐπάσαρε» μὲ ταχυδακτυλουργικὴ ἐπιτηδειότητα σὲ μιὰ ἀπ' τὶς ἄλλες δύο, ἡ ὁποία πάλι τὸ ἔδινε στὴν τρίτη. Ἔτσι καὶ ὅταν ἀκόμη οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπέβαλλαν σ' ἔρευνα τὶς τρὶς γυναῖκες δὲν κατώρθωναν ν' ἀνακαλύψουν τὸ κλοπιμαῖο, τὸ ὁποῖον περιφερόταν ταχυδακτυλουργικῶς ἀπ' τὰ χέρια τῆς μιᾶς στὰ χέρια τῆς ἄλλης.

Ἡ τρεῖς γυναῖκες εἶχαν λεηλατήσει κυριολεκτικῶς ὅλα σχεδὸν τὰ καταστήματα τῆς Νέας Ὑόρκης χωρὶς ποτὲ ν' ἀποπειχθῆ ἡ ἐνοχή τους, μολονότι σχεδὸν πάντοτε οἱ ἀστυνομικοὶ ἦταν βέβαιοι ὅτι αὐτὲς εἶνε ἡ κλέπτριες.

Ἐπὶ τέλους ὅμως τὰ μεγάλα καταστήματα ἀνέθεσαν σὲ δέκα ἀπ' τοὺς ἐπιτηδειότερους ντετεκτὶβ τῆς Νέας Ὑόρκης ἄνδρες καὶ γυναίκες νὰ τὶς παρακολουθήσουν. Οἱ ντετεκτὶβ τὸ πῆραν ζήτημα φιλοτιμίας καὶ ἐπὶ δύο μῆνες παρακολουθοῦσαν ἀδιάκοπα τὶς τρεῖς γυναίκες ἕως ὅτου ἔμαθαν πλέον ὅλα τὰ τεχνάσματά τους. Τότε πειὰ ἔκαναν μιὰ μέρα συστηματικὴ ἔρευνα καὶ στὶς τρεῖς συγχρόνως, ἀνεκάλυψαν τὸ κλοπιμαῖο καὶ τὶς συνέλαβαν.

Κ'ἔτσι, ἡ γιαγιά, ἡ μητέρα καὶ ἡ ἐγγονή,ἔπειτα ἀπὸ τόσων ἐτῶν λωποδυτικὴ δράσι,κατεδικάσθησαν σὲ φυλάκισι δύο ἐτῶν ἡ καθεμιά.

***

Ἡ «Μητρόπολις» εἰς δίκην

Μιὰ γνωστοτάτη γερμανὶς λογία, ἡ κυρία Ντεμπέκε ἔκανε ἀγωγὴ ἐναντίον τῆς κινηματογραφικῆς ἑταιρείας «Οὕφα» τοῦ Βερολίνου καὶ πρὸ πάντων ἐναντίον τοῦ σκηνοθέτου της Φρὶτς Λάγκ, τὸν ὁποῖο καταγγέλλει ὅτι τῆς ἔκλεψε τὸ σενάριο τῆς περίφημης κινηματογραφικῆς ταινίας «*Μητρόπολις*», ἡ ὁποία ἐπαίχθηκε καὶ στὴν Ἀθήνα μὲ τόση ἐπιτυχία.

Ἡ κυρία Ντεμπέκε,ὅπως ἀνασέρει στὴν ἀγωγή της εἶχε γράψει τὸ σενάριο τοῦ ἔργου καὶ τὸ παρουσίασε στὸν Φρὶτς Λάγκ γιὰ νὰ τὸ κινηματογραφήση. Ἐκεῖνος ὅμως ἐπὶ μῆνες τὴν ξεγελοῦσε μὲ τὸ «σήμερ' αὔριο» ἕως ὅτου τὸ 1924 τῆς ἀνεκοίνωσε ὅτι τὸ σενάριο δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ κινηματογραφηθῆ καὶ τὸ ἐπέστρεψε. Ὁ πονηρὸς ὅμως σκηνοθέτης τὸ εἶχε ἀντιγράψει καὶ σὲ λιγο καιρὸ τὸ ἐκινηματογράφησε γιὰ λογαριασμό του, γιὰ νὰ μὴν δώση ποσοστὰ στὴν συγγραφέα.

Ὅταν ὅμως ἀργότερα παίχθηκε ἡ «Μητρόπολις» ἡ κυρία Ντεμπέκε εἶδε πὼς ἦταν αὐλοῦσιο τὸ δικό της σενάριο καὶ διεμαρτυρήθη στὴν διεύθυνσι τῆς «Οὕφα», ἡ ὁποία προσεφέρθη νὰ τῆς πληρώση 6 ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων. Ἀλλὰ ἡ κυρία Ντεμπέκε ἐζήτησε ἐκτὸς τοῦ 6 ο)ο νὰ ἀναγραφεται καὶ τὸ ὄνομά της στὰ προγράμματα ὡς συγγραφέως τοῦ ἔργου.

Τότε ἡ διεύθυνσις τῆς «Οὕφα» διέκοψε τὶς διαπραγματεύσεις καὶ συνέχισε τὶς παρασάσεις. Ἡ κυρία Ντεμπέκε ἔκανε ἀγωγὴ ζητῶντας ἀποζημίωσι 10 ἑκατομμυρίων χρυσῶν μάρκων.

Τὰ γερμανικὰ δικαστήρια ἀνέβαλαν τρεῖς φορὲς τὴν ἐκδίκασι τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς.